

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. avgusta 2020. god
br. ref.: RK 1599/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI215/19

Podnosilac

Fekë Kuçi

**Ocena ustavnosti presude AA. br. 524/2018 Apelacionog suda
od 10. aprila 2019. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Fekë Kuçi (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), iz sela Studenica opština Istok.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [AA. br. 524/2018] Apelacionog suda od 10. aprila 2019. godine, kao i obaveštenje KMLA. br. 09/2019 državnog tužioca od 21. maja 2019. godine.
3. Presuda [AA. br. 524/2018] Apelacionog suda od 10. aprila 2019. godine je podnosiocu zahteva uručena 3. maja 2019. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su, navodno podnosiocu zahteva povređena prava i slobode garantovane članom 24. [Jednakost pred Zakonom] i članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o zaštiti osnovnih ljudskih prava i sloboda (u daljem tekstu: EKLJP) kao i članom 10. Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: UDLJP).
5. Podnosilac zahteva takođe traži od Suda da bude prisutan tokom sednice Suda kada se bude odlučivalo o njegovom zahtevu.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7., člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 20. [Odluke] i 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 26. novembra 2019. godine, podnosilac je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
8. Dana 27. novembra 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Remzije Istrefi-Peci za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Safet Hoxha i Radomir Laban.
9. Dana 9. januara 2020. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i kopiju zahteva je prosledio Apelacionom sudu.
10. Dana 9. januara 2020. godine, Sud je tražio od Osnovnog suda u Prištini da priloži kopiju potvrde kada je podnosiocu zahteva uručena presuda [AA. br. 524/2018] Apelacionog suda od 10. aprila 2019. godine.
11. Dana 14. januara 2020. godine, Osnovni sud u Prištini je priložio Sudu potvrdu o uručanju presude [AA. br. 524/2018] Apelacionog suda, podnosiocu zahteva, sa datumom uručenja od 3. maj 2019. godine.

12. Dana 23. januara 2020. godine, podnosilac zahteva je Sudu dostavio dodatna dokumenta.
13. Dana 15. jula 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

Iz spisa predmeta Sud uzima u obzir da su se o slučaju podnosioca zahteva vodila dva postupka i to kao što sledi:

(i) Postupak povodom raspodele imovine nakon smrti ostavioca

14. Podnosilac zahteva i njegova braća su pred redovni sudovima vodili postupak oko raspodele imovine nakon smrti njihovog oca. Na osnovu predloga za razmatranjem nasledstva Opštinski sud u Istoku je Rešenjem [T.br.21/2001] od 22. maja. 2001 godine raspodelio naslednu imovinu ostavioca, odnosno oca podnosioca zahteva. Međutim zbog neslaganja oko načina raspodele imovine između zakonskih naslednika pokrenuto je više različitih žalbenih postupaka pred redovnim sudovima, po tvrdnji podnosioca zahteva ovaj postupak vraćen Osnovnim sudom u Peći ogranak u Istoku na ponovno odlučivanje.

(ii) Disciplinski postupak pred Policijom Kosova i Administrativni spor povodom istog

15. Zbog sumnje da su se neprofesionalno ophodili i samim tim zloupotrebili službeni položaj prilikom vođenja predmeta koji je imao veze sa sporom oko raspodele imovine podnosioca zahteva i njegove braće, podnosilac zahteva je pred Policijom inspektoratom kosova pokrenuo disciplinski postupak protiv trojice policajaca.
16. Dana 13. jula 2016. godine, disciplinska komisija policije Kosova je donela, odluku 495/KBD/2016, odluku 496/KBD/2016 i odluku 497/KBD/2016 kojima je utvrđeno da su prijave podnosioca zahteva neosnovane i da optuženi policajci nisu načinili nijedan disciplinski prekršaj.
17. Neutvrđenog datuma protiv gore pomenutih odluka disciplinska komisija policije Kosova, podnosilac zahteva je podneo žalbu Komisiji za žalbe Policiji Kosova.
18. Dana 8. septembra 2016. godine, Komisiji za žalbe Policiji Kosova je odlukom 166-KA-D/2016 odbila žalbu podnosioca kao neosnovanu i u potpunosti podržala odluke (495/KBD/2016, 496/KBD/2016 i 497/KBD/2016) disciplinska komisija policije Kosova od 13. jula 2016. Godine.
19. Neutvrđenog datuma protiv gore pomenute odluka Komisiji za žalbe Policiji Kosova, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini departmanu za administrativna pitanja.

20. Dana 9. avgusta 2018. godine, Osnovni sud u Prištini departmanu za administrativna pitanja je presudom [A.br.1555/2016] odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca.
21. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je protiv presude Osnovnog suda u Prištini podnela žalbu Apelacionom sudu zbog *“pogrešne primene materijalnog prava i povrede zakona”*.
22. Dana 10. aprila 2019. godine, Apelacioni sud je presudom AA. br. 524/2019 odbio kao neosnovanu žalbu podnositeljke zahteva i potvrdio presudu Osnovnog suda.
23. Dana 17. maja 2019. godine, podnosilac zahteva je Kancelariji glavnog državnog tužioca podnelo predlog za iniciranje zahteva za zaštitu zakonitosti protiv presude [A.br.1555/2016] Osnovnog suda u Prištini i presude [AA. br. 524/2019] Apelacionog suda.
24. Dana 21. maja 2019. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je obavestila (obaveštenje KMLP. br. 09/19) podnosioca zahteva da nije našao ni jedan od zakonsku osnovu za pokretanje Zahteva za zaštitu zakonitosti .

Navodi podnosioca

25. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim odlukama povređena prava zagarantovana članovima 24. i 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP kao i kao i članom 10. UDLJP.
26. Podnosilac takođe navodi i povredu Krivičnog zakona i Zakona o krivičnom postupku jer *„su krivične prijave odbačene bez razmatranja, prijave za koje se sprovodi gonjenje po službenoj dužnosti“*. Podnosilac zahteva navodi povrede Zakona o vanparničnom postupku (članove 159. 159 (2) i člana 159 (3)), povrede Zakona o parničnom postupku kao i Zakona o nasleđivanju Kosova (članove 36. 132. 139 (1), i član 140).
27. Podnosilac zahteva u svom zahtevu smatra da, *“ U vezi predmeta T. br. 21/2001 od 08.05.2001. god., redovni sudovi, tužilaštva i istražni organi policije, kao javne institucije u okviru sistema pravde, navodimo da su izvršili teške povrede primenjivih zakona na Kosovu, koje se povrede ovih zakona inkorporiraju povredom članova 24. i 31. Ustava Republike Kosovo, i mislim da je još od početka i sve do sada, stalno bilo teških povreda zakona i pravila što se tiče ovog predmeta i povreda zakonskih odredbi iz člana 6. Evropske konvencije za ljudska prva i osnovne slobode (EKLJP), Pravo na pravično suđenje.”*
28. Podnosilac zahteva u svom zahtevu navodi da, *“pravo na pravično i nepristrasno suđenje koje se garantuje članom 31. Ustava i članom 6. EKLJP je povređeno zbog podbačaja sudova da se pozovu stanke u postupku, ne raspravljajući krivičnih prijava, ne dozvoljavanja podnošenja zahteva o zaštiti zakonitosti, kao i odbijanje veštačenja na nepravičan način, sve ovo je ugrozilo pravo odbrane i poštenost postupaka u celini, i lišio je podnosioca zahteva mogućnosti da bi podneo argumente u njegovoj odbrani pod istim uslovima*

kao na početku postupka kada je podnosilac bio prisutan u jednoj od sudskih sednica. ”.

29. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da,

“I. Da održi javnu raspravu;

II. DA PROGLASI jednoglasno zahtev kao privatljivim;

III. DA USTANOVI većinom glasova da je bilo povrede člana 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) Ustava i člana 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije za ljudska prava.

IV. DA PROGLASI većinom glasova nevažećim obaveštenje KMLA br. 09/2019 od 21.05.2019. god. Kancelarije Glavnog Državnog tužioca.

V. DA VRATI većinom glasova obaveštenje Kancelarije Glavnog Državnog tužioca KMLA br. 09/2019 od 21.05.2019. god. na ponovno odlučivanje u skladu sa presudom Ustavnog suda.

DA NALOŽI da se presuda saopšti strankama u skladu sa članom 20. 4. Zakona i da se objavi u Službenom listu.

DA IZJAVI da je ova presuda delotvorna odmah.”

Ocena prihvatljivosti zahteva

30. Sud prvo ispituje da li je podnositeljka zahteva ispunila sve uslove prihvatljivosti, predviđene Ustavom i dalje precizirane Zakonom i Poslovníkom.

31. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7., člana 113. [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

32. Sud takođe ocenjuje da li je podnositeljka zahteva ispunila uslove prihvatljivosti, koji su dalje propisani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

33. Pored toga, Sud se poziva i na član 49. Zakona, koji propisuje:

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku... .”

34. Pored toga, Sud se poziva na pravilo 39. (1) (b) i (c) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivom:

[...]

(b) ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke,

(c) ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva,

[...].”

35. Sud imajući u vidu hronologiju preduzetih pravnih radnji podnosilaca zahteva, kao i vremenske okvire u kojima su redovni sudovi odlučivali o suštini njihovih zahteva, nalazi da je podnosilac u stvari vodio dva odvojena sudska postupka, u kojima, i ako su se u suštini odnosila na isti postupak (postupak raspodele ostavštine i disciplinski i upravni postupci protiv policijskih službenika o sumnjama za neprofesionalno ponašanje), vođeni postupci se razlikuju u proceduralnom smislu, i to kako po pitanju iscrpljenja pravnih sredstava tako i po pitanju vremenskih rokova.
36. Upravo ta različitost postupaka je uticala na Sud, da prilikom ocene prihvatljivosti zahteva, te sudske postupke odvojeno sagleda i analizira.

Ocena prihvatljivosti zahteva u vezi sa prvim sudskim postupkom o podeli imovine nakon smrti ostavioca

37. Što se tiče prvog sudskog postupak povodom raspodele imovine nakon smrti oca podnosioca zahteva, Sud nakon razmatranja priloženih dokumenata kao i na osnovu samih navoda podnosioca zahteva nalazi da je ovaj postupak još uvek u toku, i to na osnovu žalbi samog podnosioca zahteva i drugih naslednika sporne

imovine. Prema podnosiocu zahteva, ovaj postupak je vraćen Osnovnom sudu u Peći-Ogranak u Istoku na ponovno odlučivanje.

38. Sud podseća da načelo supsidijarnosti zahteva da podnosilac iscrpi sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku kako bi se sprečilo navodno kršenje Ustava, da ispravi takvo kršenje osnovnog ljudskog prava.
39. Obrazloženje za pravilo iscrpljenosti je da priušti nadležnim organima, uključujući i sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo je zasnovano na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbeđuje delotvorna pravna sredstva protiv povrede ustavnih prava. Ovo je važan aspekt supsidijarnog karaktera Ustava (vidi slučaj Ustavnog suda, KI23/10, podnosilac *Jovica Gadjić*, rešenje o neprihvatljivosti od 19. septembra 2013. godine, i vidi slučajeve ESLJP-a: *Gäfgen protiv Nemačke*, presuda od 1. juna 2010. godine, stav 142; *Kunert protiv Poljske*, presuda od 4. jula 2019. godine, stav 42; i *Gadd protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, odluka od 28. septembra 2017. godine, stav 54). Na osnovu svega iznetog, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom u predmetnom postupku (vidi, između ostalog, slučajeve Ustavnog suda, KI32/11, podnosilac *Lulzim Ramaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. aprila 2012. godine; KI113/12, podnosilac *Haki Gjocaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 25. januara 2013. godine, stav 34; KI114/12, podnosilac *Kastriot Hasi*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. aprila 2013. godine, stav 33; KI07/13, podnosilac *Ibish Kastrati*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. jula 2013. godine, stavovi 28-29; KI58/13, podnosilac *Sadik Bislimi*, rešenje o neprihvatljivosti od 25. novembra 2013. godine, stav 31, i KI102/16, podnosilac *Shefqet Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 2. marta 2017. godine, stav 39).
40. Dakle, u vezi sa prvim postupkom o podeli ostavštine, Sud utvrđuje da podnosilac zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom, i da je zahtev shodno tome neprihvatljiv u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47.2 Zakona i pravilom 39. (1) (b) Poslovnika.

Ocena prihvatljivosti zahteva u vezi sa disciplinskim postupkom u Policiji Kosova i upravnim sporom povodom istog

41. Što se tiče drugog sudskog postupka, da bi bio u stanju da proveriti da li je zahtev podnet u zakonskom roku, Sud uzima u obzir "*poslednju odluku*" kojom je odlučeno u vezi sa zahtevom podnosioca, datum kada je podnosilac primilo navedenu odluku i datum podnošenja zahteva Ustavnom sudu. Ova konstatacija je potvrđena i u sudskoj praksi Suda u slučajevima: KI154/14, podnosilac zahteva: *Bujar Nrecaj i Haxhi Nrecaj* rešenje o neprihvatljivosti od 30. juna 2016. godine, stav 35, kao i KI201/13, podnosilac zahteva: *Sofa Gjonbalaj* rešenje o neprihvatljivosti od 2. aprila 2014. godine, stav 32.
42. Što se tiče "*poslednje odluke*", Sud smatra da je presude AA.br. 524/18 Apelacionog suda od 10. aprila 2019. godine poslednja odluka u vezi sa zahtevom podnosioca.
43. Shodno tome, Sud primećuje da je gore navedena presuda doneta 10. aprila 2019. godine, dok je podnositeljka zahteva ovu presudu primila 3. maj 2019. godine. U tom smislu, kao *dies a quo* zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, uzima

se datum prijema presude od strane podnosioca zahteva, odnosno 3. maj 2019. godine. Rok počinje da teče od momenta kada odluka postane pravosnažna kao rezultat iscrpljivanja adekvatnih i efikasnih pravnih sredstava kako bi se obezbedila ispravka pitanja koje je predmet žalbe (vidi, *mutatis mutandis*, *Norkin protiv Rusije*, zahtev 21056/11, ESLJP, odluka od 5. februara 2013. godine i vidi, takođe, *Moya Alvarez protiv Španije*, zahtev br. 44677/98, ESLJP, odluka od 23. novembra 1999. godine).

44. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva da je obaveštenje kancelarije Državnog tužioca od 21. maja 2019. godine primenjeno 25 maja 2019. godine zadnja odluka što se tiče delotvornog pravnog sredstva, Sud primećuje da je činjenica da je podnosilac zahteva primilo obaveštenje iz Kancelarije glavnog državnog tužioca navedenog datuma, ali po ovom obaveštenju glavni državni tužilac nije pokrenuo zahtev za zaštitu zakonitosti u vezi sa pitanjem podnosioca, sa obrazloženjem: "da nije našao ni jedan od zakonsku osnovu za pokretanje Zahteva za zaštitu zakonitosti".
45. Prema tome, zahtev za zaštitu zakonitosti koji je podnet državnom tužiocu je pravno sredstvo koje nije neposredno dostupno podnositeljki zahteva, već zavisi od "posrednika", a u konkretnom slučaju "posrednik" je državni tužilac, i ono se, kao takvo, ne razmatra od strane Suda (vidi *Tanase protiv Moldavije*, [VV], stav 122).
46. Kao takvo, obaveštenje glavnog državnog tužioca se ne smatra "poslednjom odlukom" u vezi sa pitanjem podnositeljke zahteva, jer bi "poslednja odluka", prema članu 49. Zakona, inače bila poslednja odluka kojom je odbijena žalba podnositeljke zahteva, što je u ovom slučaju presuda Apelacionog suda (vidi, *mutatis mutandis*, *Paul i Audrey Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 46477/99, ESLJP, odluka od 14. marta 2002. godine).
47. Iz gore navedenih razloga, Sud smatra da je „poslednja odluka“ u vezi sa pitanjem podnositeljke zahteva presuda Apelacionog suda i rok počinje da teče od dana prijema te presude (vidi, *mutatis mutandis*, *Bayram i Yildirim protiv Turske*, zahtev br. 38587/97, ESLJP, odluka od 29. januara 2002. godine). Shodno tome, primećuje se da je podnosilac zahteva primila ovu presudu 3. maj 2019. godine, dok je zahtev Ustavnom sudu podnela 26. novembra 2019. godine.
48. Na osnovu gore navedenog, proizilazi da zahtev nije podnet u zakonskom roku utvrđenim članom 49. Zakona i pravilom 39. (1) (c) Poslovnika.
49. Iz gore navedenih razloga, Sud zaključuje da zahtev podnositeljke ne ispunjava proceduralne uslove prihvatljivosti, jer nije blagovremen.

Zahtev za javnom raspravom

50. Sud podseća da je podnosilac zahteva tražio od Suda da održi javnu raspravu u njegovom slučaju.
51. U tom smislu, Sud se poziva na član 20. Zakona:

“1. Ustavni sud donosi odluku o predmetu nakon zaključivanja usmene rasprave. Stranke mogu odustati od usmene rasprave.

2. Bez obzira na stav 1 ovog člana, na osnovu svoje procene, sud može doneti odluku o postupku koji je predmet ustavnog razmatranja na osnovu spisa predmeta.”

52. Sud primećuje da nema razloga na koje se pozvao podnosilac zahteva u prilog ovog zahteva.
53. Sud smatra da su dokumenti koji se nalaze u zahtevu dovoljni da odluči o ovom slučaju u skladu sa tekstom člana 20, stav 2 Zakona (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Ustavnog suda br. KI34/17, podnosilac zahteva: *Valdete Daka*, presuda od 12. juna 2017. godine, stavovi 108-110).
54. Prema tome, odbija se zahtev podnosioca da se održi usmena rasprava kao neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Republike Kosovo, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članovima 20. 47 i 49. Zakona, pravilom 39. (1) (b) i (c) Poslovnika, dana 15 jula 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za javnom raspravom;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona, i
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Remzije Istrefi-Peci

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi